

1 Jan. 1920.

No. 1.

25e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Wij gelooven in God, den Eeuwigen Vader en in Jezus Christus Zijnen Zoon, en in den Heiligen Geest.

Wij gelooven, dat de mensch voor zijne elgene zonden gestraft zal worden, en niet voor Adam's overtreding. 1ste en 2de Geloofs-Artikel.

De Profeten van de Heiligen der Laatste Dagen.

· JOSEPH SMITH.

Door G. STEENBLIK.

Joseph Smith was de zoon van Joseph Smith Sr. Hij werd 23 December 1805 geboren in Sharon, Windsor Co., Vermont. Toen Joseph ongeveer 10 jaar oud was verhuisde zijn familie naar Palmyra. Vier jaar later vertrokken zij naar Manchester. Gedurende het tweede jaar na hun aankomst te Manchester, had er een groote godsdienstige beweging plaats.

Zij begon met de Methodisten maar werd later algemeen onder de verschillende godsdienstsekten van het land. Groote godsdienstvergaderingen werden gehouden van verschillend benamingen, de een zeggende, „zie, hier”, en de andere, „zie daar”. Op dit tijdstip was Joseph Smith in zijn vijftiende jaar. De familie van zijn vaders zijde waren aanhangers van de Presbyteriaansche kerk en vier hunner behoorden tot dat geloof. Eerst wenschte Joseph Methodist te worden, maar aangezien al de strijd en verwarring welke heerschte, was het op zijn leeftijd en zonder menschenkennis zeer moeilijk voor hem een gevolgtrekking te maken, welk geloof goed of niet goed was.

Temidden van deze verwarring vroeg hij zich dikwijls af wat hem te doen stond.

Op zekeren dag, terwijl hij een hoofdstuk van Jacobus las, kwam hij aan den volgenden tekst, hoofdstuk 1 vers 5: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt, en het zal hem gegeven worden.

Nimmer was er iemand, die een gedeelte der Schriften las, dat meer beteekenis voor hem had, als dit voor Joseph Smith. Hierdoor

kwam hij tot het besluit, dat hij niet langer in duisternis en verwarring zou blijven, maar doen wat Jacobus aangaf en het aan God vragen. Joseph Smith ging naar het woud en zond zijn gebed op. Toen kreeg hij zijn eerste visioen. Hierna was zijn twijfel opgeheven, want hij wist dat alle kerken verkeerd waren.

In 1828 verscheen de engel Moroni viermaal aan Joseph Smith en vertelde hem van de platen, die hij moest vertalen en aan het volk geven.

Ook zeide hij: „Zie, ik wil aan U het priesterschap openbaren door middel van den profeet Elia, vóór den komst van den grooten en vreeselijken dag des Heeren.” Den 15 Mei 1829 werden Joseph Smith en Olivier Cowdery gedoopt en tot het Aäronische priesterschap verordineerd. De beide broeders gingen naar het bosch om te bidden en den Heere te vragen, aangaande den doop voor de vergeving der zonden, waarvan in de vertaling der platen melding was gemaakt. Terwijl zij in gebed waren, legde een Hemelsche boodschapper zijn handen op hunne hoofden en verordineerde ze aldus, zeggende: „Op u, mijn mededienstknechten, bevestig ik in den naam van den Messias, het priesterschap van Aäron, hetwelk de sleutelen bevat van de bediening van engelen en van het Evangelie van bekeering, van den doop door onderdompeling voor de vergeving van zonde, en dit zal nimmermeer van de aarde worden weggenomen, totdat de zonen van Levi wederom een offerande tot den Heere in gerechtigheid offeren.” De boodschapper, die hen bij deze gelegenheid bezocht, was Johannes de Dooper, die hun bekend maakte dat hij handelde onder de leiding van Petrus, Jacobus en Johannes. Eenigen tijd na deze bediening werd Joseph Smith begiftigd met het Melchizedeksch Priesterschap. Het werk van Joseph Smith heeft bewezen dat het een wonderbare zegen is, zoowel voor hem als voor zijn volgelingen. Wij als Heiligen der Laatste Dagen, verheugen ons in een gelukkig en tevreden leven en een schoone stad, vergaderplaatsen en de prachtige tempel, omgeven door de hooge bergen, om ons en onze woningen te beschermen en dit alles door onzen geliefden profeet Joseph Smith, den Hersteller.

BRIGHAM YOUNG.

Een geniaal bouwer.

Door ANNA HOLLINGSWORTH.

Mettertijd zal het bekend worden dat onder de grootste karakters van Amerika niemand een waardiger positie heeft bekleed dan President Brigham Young.

Geboren in de Vereenigde Staten, zijn zijne werken zoo karakteristiek Amerikaansch als van welke staatsman ook, wiens grootste wensch de vooruitgang van de nationale bloei was.

De grootste zending van Brigham Young was om den grondslag te

leggen van een nieuwen staat in het Westen. Zijn onvermoeide energie, welke zijn leiding karakteriseerde gedurende den uittocht der Heiligen van Nauvoo, was dezelfde, hoewel nog grooter, waarmede hij de taak op zich nam een nieuwe woonplaats voor de pioniers te bouwen. Zijn ontwikkelde geest maakte het hem mogelijk ver in de toekomst te zien en deze blijkbaar hopelooze vallei te schilderen met honderden steden en dorpen, welke hij later stichtte. Met de kennis van den bouwmeester, wiens eenige wensch het is de beste resultaten te verkrijgen, onderwees hij onafhankelijkheid, eerlijkheid, zuinigheid, industrie en vaderlandsliefde aan de pioniers, want hij begreep dat het karakter van het volk, ook het karakter van de steden, welke hij bouwde, zou bepalen. Het succes van zijn plannen is duidelijk op ieder gebied. De vele steden, die door den geheelen staat verspreid liggen, waarvan hij het instrument was om ze te bouwen, dragen allen het kenmerk van den genialen bouwmeester. Maar hij eindigde niet bij koloniseeren. Zijn werkzamen geest voorzag de noodzakelijkheid van voortdurende verbinding tusschen het oosten en westen. Alsof hij aangewezen was door de voorzienigheid, werd hij de enthousiaste beschermer van de „Union Pacific” spoorweg en den Telegraph Overland. Hij besloot dat ze beiden door Zoutmeerstad zouden gaan. Later was hij het werktuig om hen tot de verschillende deelen van Utah uit te breiden.

Ook als opvoeder staat hij vooraan, want hoewel hij zelfs slechts gelegenheid had gehad in 't geheel elf dagen de school te bezoeken, wijdde hij er een zeer groote hoeveelheid geld en energie aan om ons Kerk-school-systeem op te bouwen. Hij stichtte en begiftigde Logan met het Brigham Young college en Provo met de Brigham Young Universiteit. Hij hielp met de organisatie van de Deseret hoogeschool (nu de Utah universiteit) en spoorde de Heiligen aan zichzelf en hun kinderen op te voeden. Een bijzondere eigenschap van ons volk is de aanmoediging van plaatselijk talent. Niemand stelde misschien de noodzakelijkheid van algeheele ontspanning meer op prijs, dan Brigham Young. Voldoende bewijs van dit feit is, dat hij de Salt Lake Schouwburg liet bouwen en kocht. De wereldberoemde tabernakel, waarin de Heiligen vergaderen, met de grond en gebouwen er om heen, zijn een gedenkteeken voor zijn onderneming. De geheele bergstreek van het westen draagt de sporen van zijn geïnspireerd genie. Zijn machtigen invloed zal ondervonden worden door het nageslacht, dat vrij van vooroordeel zijn naam zal schakelen onder de grootsten des lands, want hij was inderdaad een geniaal bouwer.

JOHN TAYLOR.

Een kampioen voor de vrijheid.

Door BYRON HASLAM.

Er is niet een onder de leiders van de Kerk van de Heiligen der

Laatste Dagen, wiens ondervindingen afwisselender, wiens leven meer versierd was met kleurrijke gebeurtenissen, of wiens positie in de kerk verhevener was, dan de derde president onzer kerk, John Taylor. Hij was altijd klaar de beginselen der kerk hoog te houden en hij was als een kampioen voor de waarheid en vrijheid, altijd bereid dengene die hen aanviel, het hoofd te bieden.

De godsdienstige natuur van John Taylor begon vroeg te ontwikkelen en een zoeker naar waarheid en gerechtigheid zijnde, was hij gemakkelijk overtuigd van de waarheid van het Mormonisme. De stad Penrith is in een der meest romantische gedeelten van Engeland gelegen. Het is ongetwijfeld hier dat zijn dichterlijke macht ontwikkelde en waar hij indrukken en tooneelen vergaarde, waar hij in zijn later leven tot zijn groot voordeel, gebruik van maakte. Terwijl hij resident van Missouri was, deelde hij in al de vervolgingen die de Heiligen te verduren hadden. Hij was zoo stoutmoedig en machtig in de verdediging van hun rechten en zoo geducht in zijn aantoonen van slechtheid, dat hij genoemd werd „Kampioen voor de vrijheid.” Deze titel behield hij zijn leven lang en werd er dikwijls mee aangesproken. Hij was in de gevangenis te Carthage met den Profeet Joseph en zijn broeder Hyrum en het was alleen door een wonderbare gebeurtenis dat zijn leven gespaard is. Ter verduidelijking hiervan zei President Taylor: „Ik gevoelde dat de Heer mij door zijn gunst gespaard heeft en dat ik nog een werk te verrichten had hierop op aarde. Hij hielp de Heiligen in hunne moeilijkheden bij de uittocht van Nauvoo en in hun vele beproevingen te Winter Quarters bij elke mogelijke gelegenheid.

In de eerste dagen in Utah begon hij direct mee te helpen bouwen aan het fort, zoodat iedereen een onderdak zou hebben gedurende den winter. Velen steunden op hem in die dagen. Zijn geloof en vertrouwen in God was toen even machtig om de Heiligen te helpen als het was gedurende de vervolging in Missouri.

President John Taylor was iemand met een goed voorkomen. Hij was ongeveer zes voet lang. Zijn innemend gelaat was hemelsch en wie ook in zijn nabijheid kwam, zoowel in 't openbaar als in zijn particulier leven, voelde dat hij in de tegenwoordigheid was van een groot man iemand van eer en verdienste.

Zijn edele vorm en houding was slechts een uiterlijk kenteeken van den geest, welke in hem woonde. Een machtig intellect, een heldenmoed, zoowel lichamelijk als moreel, een edele vrijheid van geest gepaard aan een blind geloof in God en een hartstochtelijke liefde voor vrijheid, gerechtigheid en waarheid kenmerkten zijn karakter. Om kort te zijn, de elementen waren zoo in hem vereenigd, dat de natuur wel op kon staan en tot de geheele wereld zeggen:

„Dit is een Man”.

WILFORD WOODRUFF.

De verzoener.

Door WILLIAM ENSER.

Wilford Woodruff, de vierde president van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, werd den 1sten Maart 1807 geboren in de Staat Connecticut.

Hij bekeerde zich en werd gedoopt in 1833 en van dien tijd af was zijn leven een lange reeks van wonderlijke openbaringen, van Goddelijken macht en bescherming. Er wordt beweerd dat hij werkelijk alle beenderen in zijn lichaam gebroken heeft gehad, behalve de keeren dat hij verdrongen, verbrand en bevroren is geweest. Gezegend met een wondervolle geesteskracht was hij een der met meest succes werkende zendelingen. Dit werk, voltooid langs deze lijn, is een der voornaamste trekken van zijn leven. Bij voorbeeld: hij doopte in een periode van acht maanden 1800 personen, waarvan 200 dominéés waren. Bij andere gelegenheden heeft hij heele vergaderingen, met hun dominéés er bij, bekeerd. In het geheel reisde hij 175.000 mijlen, het Evangelie predikende als zendeling. Als een vooraanstaand burger was hij gedurende een-en-twintig jaar een lid van den staatsraad van het Utah territorium.

Op 7 April 1889 werd hij tot president gekozen van de Kerk en werd een van haar meest geliefde leiders.

Voortdurend in harmonie met God was hij een merkwaardig profeet, zcoals de voorspelling getuigd welke gegeven werd in 1855, zeer duidelijk de jongste groote wereldoorlog voorspellende. Vele andere voorbeelden van zijn wonderlijke profetische macht kunnen aangehaald worden, doch de ruimte laat het niet toe. Het kritieke oogenblik van zijn loopbaan als President begon in 1890, toen, na jaren van vervolging en verdriet, een tijdvak van betrekkelijke vrede was ingetreden. Toen werd Wilford Woodruff, door de inspiratie des Heeren, de groote verzoener tusschen het Gouvernement en de Kerk, door uitvaardiging van het beroemde manifest ten behoeve van de Heiligen. Deze crisis vroeg een leider van positieve hoedanigheden en karaktertrekken en Wilford Woodruff heeft getoond dat hij de man daarvoor was.

Een ander voorbeeld van zijn sterke persoonlijkheid en zijn hoedanigheden om een groote verantwoording op zich te nemen was toen hij, trots vijandige kritiek en ongunstige tegenstand, een der grootste handelsondernemingen in Utah stichtte — de suikeronderneming.

Hij was buitengewoon nederig, bescheiden, ernstig, beminde de natuur, was sterk en positief van karakter, nochthans teeder en liefhebbend als een kind. In 1898 brak de dood zijn loopbaan af en verloor de kerk en de wereld een harer edelste karakters.

LORENZO SNOW.

Een groote Apostel van de wet der tienden.

Door GOMER O. THOMAS.

President Snow was de vijfde president onzer Kerk en presideerde er drie jaar over. Hij was een door God gekozen man om een belangrijke zending hier op aarde te vervullen. In zijn jeugd had hij een hemelsch visioen ontvangen, wat hem een getuigenis van het Evangelie gaf, wat hem leidde en zijn pogingen richtte gedurende zijn verder leven. Er zijn twee zaken, welke vooraan staan in het leven en werken van President Snow. In de eerste plaats was hij een groote Apostel van de wet der tienden. In Mei 1899 ontving hij een openbaring aangaande deze wet en maakte haar bekend als het woord van God aan zijn volk, dat indien zij voort wilden gaan Zijn zegeningen te genieten en de vruchten, van Zijne beloften van vrede en bloei in het land, te doen rijpen, zij de wet moesten naleven tot betrekking van tienden en offeranden.

Het volk was nalatig geweest in de uitvoering dezer belangrijke wet, maar men zei hun dat de onachtzaamheid zou vergeven worden, als zij in de toekomst getrouwer zouden zijn in de navolging van deze wet. Gehoorzaamheid aan de wet zou zegeningen des hemels brengen, terwijl ongehoorzaamheid rampen zou veroorzaken. President Snow reisde onder de Heiligen om de wet der tienden te prediken en raadde hen aan getrouw de wet na te leven, niet alleen omdat het de Kerk zou vrijwaren voor schuld en den financiëelen toestand zou verbeteren, welke in dien tijd niet zeer gunstig was, maar omdat het een Heilige wet van God was. Andere sprekers namen het thema op en het volk werd geestdriftig in zijn liefde, toewijding en gehoorzaamheid aan President Snow en zijn leeringen werden steeds grooter. Tienden en offers kwamen in op eene wijze, zooals nimmer tevoren het geval was. De conditie van de Kerk werd beter en de donkere voortekenen begonnen plaats te maken voor betere vooruitzichten. Alzoo veranderde President Snow, door den geest des Heeren in drie korte jaren de financiëele en algemeene toestand der Kerk van duisternis in licht. Door zijn geloof in God en zijn onvermoeide wilskracht leidde hij de kerk door een hachelijk periode en gaf haar een sterke, nieuwe grondvesting. De tweede bijzonderheid, welke aangestipt mag worden in het leven van President Snow is zijn ontwikkeld karakter. Door den geest des Heeren verwezenlijkte hij de mogelijke vooruitgang der menschen. Dat zoo wij nu zijn, God eenmaal was en dat wij kunnen worden wat God nu is. Dit maakte een grooten indruk op hem en drong tot diep in zijn ziel door. Het was de inspiratie van zijn leven en gaf hem een grootsch denkbeeld van zijn eigen toekomst en van de toekomst der kerk. Het was de helder lichtende ster, welke

hem leidde in de wegen des Heeren. Het was een aanvuring voor vooruitgang en ontwikkeling door zijn geheele leven.

Het gaf hem de wetenschap dat het lot der menschen beslist werd, door hun getrouwheid aan de leeringen van het Evangelie en dat de mensch, indien hij de volmaaktheid nadert, even snel de goddelijkheid nabij komt. President Snow was een ruimdenkend persoon, die een vastheid van karakter bezat en bekwaamheid om partij te trekken van de omstandigheden. Hij was getrouw aan de leeringen van het Evangelie en behaalde succes in zijn wondervolle zending, om het werk des Heeren voort te doen rollen op aarde en de grootheid van zijn karakter werd bewezen, toen hij God erkende als de bron van zijn succes.

JOSEPH FIELDING SMITH.

Een prediker en voorbeeld van gerechtigheid.

Door C. DOUGLAS BARNES.

Onder de leiders van onze Kerk, die na vervulling hunner persoonlijke zendingen uit ons midden zijn heengegaan, is er één, waarvan slechts het noemen van zijn naam ons hart doet trillen met een gevoel van liefde en waardeering. De persoon, waar ik over spreek, is onzen geliefden President Joseph F. Smith. Het is onnoodig breedvoerig uit te weiden over de levensloop van President Smith. Ik zal u slechts een paar van de belangrijkste feiten opsommen. Hij werd 13 November 1838 geboren in het verre Westen in Missouri. Daar zijn vader overleden was, zoo was hij genoodzaakt voor zijn moeder te werken. Hij was een grensbewoner. Op den leeftijd van tien jaren leidde hij een span ossen over de vlakten. Hij ontving zeer weinig schoolonderwijs maar ontwikkelde zijn opvoeding in de grootste van alle colleges: natuur en ondervinding.

Slechts 15 jaren oud zijnde had hij doer zijn daden reeds getoond, dat hij een groote getuigenis van het Evangelie bezat en hij was zeer geestdriftig in de verdediging ervan. Hij werd verordineerd tot ouderling en vertrok spoedig daarop naar de Sandwich-eilanden om een zending te vervullen. Gedurende zijn leven nam hij toe in moed, vastberadenheid, teederheid en medelijden. Men kon niet verhinderen geïnspireerd te worden door slechts naar hem te kijken, zelfs in zijn jonger leven. Hij was groot, flink gebouwd, zijn verschijning toonde een rein leven, zijn gelaat teederheid aan, maar eveneens flinkheid. Hij was wel geschikt om zijn zending hier op aarde te vervullen. Zijn groote zending was om een leider van Gods volk te zijn. Een leider moet winnen door te onderwijzen en een voorbeeld te zijn. President Smith was inderdaad een prediker en voorbeeld van gerechtigheid.

De groote toename van het ledenaantal in de kerk en van de bloei

van deze leden is grootelijks aan zijn leiding te danken. Zijn karakter toonde een groot aanpassingsvermogen; evenals de natuur zichzelf aan haar omgeving aanpast zoo kon President Smith nieuwe plichten op zich nemen en ten uitvoer brengen met een wondervolle gemakkelijheid. Er werden nieuwe geboden, nieuwe voorschriften door dezen leider gemaakt, opdat Gods werk ongehinderd voort zou gaan. En in zijn groote wijsheid en succes beriep hij er zich niet op noch nam lof aan. Hij gaf de eer aan den Almachtige, voor wien hij slechts het mondstuk hier op aarde was. Hij was nederig, vriendelijk en teeder en hield heel veel van kleine kinderen. Hij ontwikkelde tot een uitstekend leider en waakzaam herder over het volk. Hoewel hij bewogen werd om de zonde aan de kaak te stellen, behield de zondaar toch een plaats in zijn hart, want hij bedroefde zich over degenen, die van den weg der gerechtigheid waren afgedwaald.

Alhoewel hij een leider was, zoo was hij toch een dienstknecht van het volk, want alle leiders moeten er naar streven om te dienen. Hij was een goed Amerikaan. Hij was trouw aan zijn volk, zijn godsdienst en zijn vaderland. Hij vervulde een groote zending en was zonder twijfel geroepen een nog grootere te vervullen; een welke de eigenschappen vereischte, die hij bezat, n.l.: liefde voor zijn medemenschen, wetenschap der waarheid, nederigheid van karakter en de wensch om diensten te bewijzen. Onze liefde voor dit groote voorbeeld zal toenemen, met de jaren welke hem van ons scheiden. Zijn werken zullen nimmer sterven, zij zullen een troost voor ons zijn en een licht op ons pad.

(Wordt vervolgd op blz. 14.)

Meent niet, dat, als een uiterste krachtinspanning van u gevegd wordt, alcohol (sterke drank, wijn of bier) daarvoor dienstig is. Integendeel, bewezen is, dat na zeer kortdurende opwekking een langdurige vermindering van het arbeidsvermogen optreedt, al verbeeldt men zich juist meer arbeid te leveren.

Wie zich oefenen voor een wedstrijd, onthouden zich geheel van alcohol.

Neem nooit alcohol in een oogenblik van gevaar, wanneer van uw juist oordeelen, uw tegenwoordigheid van geest, uw leven en dat van anderen afhangt. Alcohol, ook in kleine hoeveelheden gebruikt, maakt uw oordeel minder scherp, verlamt uw zelfbeoordeeling; hij maakt, dat gij wel snel maar ook vaak fout besluit.

Gebruik nooit alcoholhoudenden drank, wanneer gij in verleiding kondt komen tot ongeoorloofden omgang met vrouwen. Alcohol verlamt onze hoogste hersenwerkzaamheid, onzen wil, onze liefde voor bloedverwanten en gezin. Dit is ook de reden, dat zoo'n heel groot aantal der geslachtziekten, die zoo menig jong leven hebben verwoest, verworven werden, nadat de wil was verzwakt door alcoholgebruik.

(Vlugschrift Artsen Geh. Onth. Vereeniging).

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
J. A. BUTTERWORTH.

Assistent:
J. J. VAN LANGEVELD.

1 JANUARI 1920.

Weer een jaar voorbij! Een jaar veel belovend, maar teleurstellend, en toch een jaar waarin wij tenminste wijzer zijn geworden. Europa had al vier jaar in bloedigen oorlog doorgebracht, honger en uitputting doorgestaan, van ziekte en pestilentie geleden. Maar met den wapenstilstand had men verwacht dat dit alles eindigen zou. Al spoedig in het nieuwe jaar zou de vrede geteekend worden, en daarna de volkerenbond in werking treden, welke de geheele wereld een duurzamen vrede zou waarborgen. Maar helaas, na een twaalfstal maanden geduldige te hebben gewacht is de vrede zelfs door maar enkele landen bekrachtigd, terwijl de volkerenbond slechts een schemerlicht is gebleven.

Inplaats van vredelievendheid, verzoening, herstelling, wederopbouw, vriendelijken handel, voedsel, kleeding en deksel voor alle volkeren der aarde, hebben wij bolsjewisme, stakingen, profiteering, woekerwinst, prijsopdriving, minder productie, woning- en brandstoffennood, en door alle landen een woeligen geest die werkelijk onrustbarend is, althans voor degenen die in den mensch zelf hebben vertrouwd; voor de geloovigen minder verontrustend, omdat hun geloof hen kalm en geduldig de toekomst doet afwachten. Want over de ruinen van het voorbijgaande geslacht klimmen wij en over de bergen onzer fouten, zal ons nageslacht moeten klimmen, tot gelijkheid, broederschap en liefde; tot een godsdienst van Christus, door Christus en in Christus, want:

„Zou ik eenigzins lust hebben aan den dood des goddeloozen, spreekt de Heere Heere; is het niet als hij zich bekeert van zijne wegen dat hij leve!

„Werp van u weg al uwe overtredingen, waardoor gij overtreden hebt en maakt u een nieuw hart en eenen nieuwen geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israels!

„Want ik heb geen lust aan den dood des stervenden, spreekt de Heere Heere; daarom bekeert u en leeft.”

Laat ons met vertrouwen de toekomst tegemoet gaan en ook dit jaar onze verwachtingen in Hem stellen, die ons nooit teleurstelde als wij zoodanig handelden.

Wij brengen U tevens hierbij onze heilwenschen voor het nieuw begonnen jaar.

1 Januari 1920.

JOHN A. BUTTERWORTH.
FRANCIS O. JONES.

Groeten van de Amsterdamsche Conferentie.

Als wij afscheid nemen van 1919, dan denken wij wat heeft het ons gebracht? Zijn wij beter geworden na de ondervinding te hebben opgedaan? Ja, wij zijn wijzer geworden, en wij hebben groote reden tot dankbaarheid, voor de vele zegeningen genoten gedurende het afgeloopen jaar, want wij allen gevoelen dat Vader in den Hemel ons trouwelijk heeft bijgestaan, en ons een rijken zegen heeft afgegoten, voor al het goede gedaan, en de gehoorzaamheid betoond in het nakomen van zijn geboden.

Wij staan nu op den drempel van een nieuwjaar. Wij slaan een nieuw blad om, en de vraag dringt zich aan ons op: Wat zal daar op geschreven worden? Wat zal het voor ons zijn, goed of kwaad? Om een blad van goed te verkrijgen, moeten wij aan twee dingen denken: gelooven en werken. Het doet niets ter zake of wij onzen tijd geven aan het bewerken van de aarde, aan het maken van schoenen, of het schrijven van boeken, zoo lang wij het werk goed doen, met geheel ons hart, en geheel ons vermogen. Want wij kunnen verzekerd zijn dat ten laatsten dage al ons werk zal medegewerkt hebben tot geestelijke vooruitgang.

Een zalig idee is het dan te weten dat ons werken op het fundament van geloof is gebaseerd. Nu wij als Heiligen, hebben het ware geloof, en moeten dus toezien dat het gepaard gaat met het ware werken. Dan pas zullen wij een gelukkig Nieuwjaar hebben. Want herinner u dat dit jaar 366 dagen heeft, wij hebben nu een bladzijde meer schoon te houden, maar zijn ook in staat daardoor een grootere dosis goede werken te doen. Nu wij hopen dat allen di van plan zullen zijn. Laat ons allen bidden met den profeet Nephi: „Wilt Gij mij maken, zoodat ik beef voor gedachte aan zonde.” Dat de Heere u moge zegenen en dit jaar tot een uwer gelukkigste jaren moge maken, met hartelijken dank voor al het goede door u aan ons betoond, en uwe medewerking in de verspreiding van het Evangelie, noemen wij ons

Uw Broeders in Christus:

ALVIN J. TEUSCHER.

Amsterdam, 1 Januari 1920.

JAN J. ROTHOFF.

Groeten van de Arnhemsche Conferentie.

Geliefde Broeders en Zusters in het Evangelie.

Bij de intrede van 1920 wensch ik u allen een door God gezegend jaar; dat u in dit jaar moge blijken dat Hij is met hen die Hem vreezen en dienen. In het vorige jaar hebben vele dingen elkaar af-

gewisseld, liefde en leed heeft zich dikwijls en bij velen afgespeeld; en toch, zijn we er niet rijker door geworden? Indien niet, gaat dan terug en beschouw eens wat u er door geleerd heeft. Is niet onze geheele loopbaan hier een leerschool voor een hooger ideaal? Zoo zeker als God leeft wil Hij uwe zaligheid bewerken, en die kan Hij niet bewerken als wij geen voordeel opdoen met de lessen door Hem gegeven. Hoe kunnen wij overgaan tot hoogere berekening als wij niet weten waarom tweemaal twee vier is. Denkt dus terug aan de evenementen van het verleden tot uw voordeel en niet om de moeilijkheden die er mede gepaard gingen en ziet in de toekomst naar gelegenheden om uwe nieuwe kennis in praktijk te brengen, dan zult ge ook bemerken dichter tot God genaderd te zijn. Moge God hen vertroosten en vergoeden die droefheid en verlies te verdragen hadden in het afgelopen jaar, en plaats maken voor innig geluk. Houdt vast aan het geloof! Gedenk boven alles dat Gods goedertierenheden alle dagen nieuw zijn, zoo vergeet geene van Zijne weldaden, en ziet Zijne hand in alle uwe beproevingen. Zegene God u allen, is mijne wensch in Jezus' naam. Amen.

Uw Broeder in Christus,

WILLEM WOLTJER.

Groeten van de Groningsche Conferentie.

Het jaar 1919 is voorbij en wij staan voor een nieuw jaar. Hoe was het oude en hoe zal het nieuwe zijn? Het afgelopen jaar zal voor vele menschen droefheid en smart geweest zijn. Hoevelen verloren niet hun geliefden direct of indirect door den vreeselijken oorlog. Ook wij, Heiligen der Laatste Dagen, kunnen bedroefd zijn over al die ellende. En toch, welk een rede van blijdschap ligt er niet verborgen in al die tranen. Bewijst het ons niet de waarheid van het gesprokene woord van de profeten in vroegere tijden? Leven wij niet in die dagen waarin men spreekt van oorlogen en geruchten van oorlogen, van hongersnood en pestilentie? Dit nu geeft ons geen blijdschap, maar indien het blijkt waarheid te zijn wat de mannen Gods zeiden, dan verwachten wij ook vreugde en vrede en zaligheid. Eéns lang, zeer lang geleden, werd in Judea's velden de schoone zang gehoord: „Vrede, vrede op aarde“, en in de kribbe lag als een klein kindje de Vorst des Vredes! Hoe weinigen begrepen dezen zang en dit kindeke! Hoe weinigen begrijpen het nu! Maar wij, na vele eeuwen geplaatst in een wereld van oorlog en verwarring, wij begrijpen het „Vrede op Aarde“ en zijn wachtende dat straks het kindeke Zijn Duizendjarig Vrederijk zal beginnen. Hebben wij in het geëindigde jaar onze dankbaarheid getoond voor die wetenschap aan Hem die wij daarvoor dank verschuldigd zijn? Konden wij werkelijk onze

dankbaarheid niet beter toonen? Indien wel, dan is onze wensch voor 1920 dat de Heere ons helpe om beter te doen. Laten wij, geliefde broeders en zusters, met meer nauwgezetheid onze plichten doen, elkaar steunen en medewerken dat Gods koninkrijk-uitgebreid worde en het Nieuwejaar zal zegen onder ons brengen. Moge het Nieuwejaar ons zeer dankbaar stemmen voor oude en moderne profeten, is onze wensch en bede in Jezus naam. Amen.

H. E. WILLIAMS.

Groningen, 1 Januari 1920.

OSWALD BRAINICH.

Groeten van de Rotterdamsche Conferentie.

Den Lezer heil!

Wederom is het rad van den tijd een tand verder gewenteld, 1919 is heengegaan met al zijn zorgen en lasten, moeiten en beslommeringen en met vreugde en blijdschap begroeten wij den nieuwen tijdkring. 't Kan evenwel zijn nut hebben eens even achterom te zien en het oude jaar niet te laten vertrekken voor dat het ons lessen geleerd heeft, die ons ten dienste zullen zijn voor het nog onbekende 1920. En wanneer we dan al de zorgen, al de moeielijkheden nog eens de revue laten passeeren, stuiten we in onzen gedachtengang toch ook op andere momenten, gelukkige oogenblikken, en bij eenig nadenken en onderzoek van eigen hart komen we zoo menigmaal tot de conclusie, dat vele van de teleurstellingen, en veel wat ons onaangenaam stemde, alsmede zorgen en bekommelingen, veelal aan eigen tekortkoming of plichtverzaking te wijten was. Doch wij zagen het toen niet, gaven toestanden en medemenschen de schuld van alles, en hoewel wij het onszelve niet openlijk erkenden, waren wij toch onbewust in de yeronderstelling dat men ons kwalijk bejegende, dat men ons altijd tekort deed, dat wij onschuldig waren en wij altijd de lijdende partij waren. Menigeen handelde onrechtvaardig, veronachtzaamde zijn medemensch, verwaarloosde het geluk der zijnen, benadeelde eigen gezondheid door het overtreden van God's wetten, en wanneer dan de gevolgen kwamen, werd de vraag gesteld: „Indien God rechtvaardig is, hoe kan hij gedoogen dat het mij zoo kwalijk gaat?” of anders: „Waar heb ik dit nu aan verdiend?”

Hebben wij evenwel een helderen kijk op ons eigen leven, dan zullen we niet al te zwartgallig oordeelen en dan kunnen we ook het goede opmerken, wat in 1919 ons deel was. Dan zien we ook dat onze medemenschen heel dikwijls hebben medegewerkt om ons geluk te vergrooten, dat er zelfs waren die dit zoo belangeloos deden, dat wij ons moeten afvragen waarom zij zoo handelden, daar wij nooit op de gedachte kwamen voor hun hetzelfde te doen. Dan zullen wij

ook gewaarworden hoe wij zelfs in ons verdriet nog gezegend zijn geworden en hoe de Algoede ons deed gevoelen dat Hij Zijn kinderen niet vergeet. Welk een zegen, dat wij dat geheele jaar doorleefden, niettegenstaande door ons zooveel misdaan werd, dat de vreeselijkste gevolgen had kunnen hebben! Welk een goed Vader, die ons leidde door zorgen en smarten, welke wij onszelf op den hals gehaald hadden! Waar hebben wij dat aan verdiend?

En zoo is er reden genoeg om met dankbaar hart het Nieuwejaar te begroeten, dankbaar tot God en onze medemenschen. Dankbaar omdat wij ons de lessen benutten kunnen, welke 1919 ons geleerd heeft, en ook dankbaar omdat wij misschien nog kunnen goedmaken wat wij veronachtzaamd hebben.

Zoo dan paar ik mijn bede aan die der velen, die zich bewust zijn van eigen fouten, dat de goede God ons de oogen wil openen voor eigen gebreken en ons het goede in anderen wil doen opmerken en doen waardeeren, Zegene God U allen in het nu begonnen jaar en moge dit jaar ons nader tot God en onze medemenschen brengen en wij daardoor kunnen medewerken om de blijde boodschap te planten in de harten der oprechten. Moge vooroordeel en bijgeloof door onze rechtvaardigheidszin bestreden worden en door onze daden bewezen worden, dat Mormonisme werkelijk een boom is die goede vruchten afwerpt, dat het is: *Het Evangelie van Jezus Christus, als hersteld in deze laatste dagen.*

1 Jan. 1920.

JAC. J. VAN LANGEVELD.

Rotterdam, 1 Januari 1920.

De Zusters-Zendelingen van Rotterdam brengen dezen dag hun Nieuwjaarsgroet benevens de beste wenschen aan alle Broeders, Zusters en Vrienden, met de bede: „God zegene onze leden met standvastigheid en trouwe plichtsbetrachting, en onze vrienden met licht en wijsheid, waardoor zij een getuigenis zullen krijgen van het Evangelie van Jezus Christus.

Wij zijn dankbaar, dit afgelopen jaar iets in de Zending te hebben verricht en wenschen in 1920 hiermede voort te gaan, opdat ook wij wegbereiders mogen zijn voor Christus' tweede komst; ja, dat wij de wereld mogen waarschuwen gelijk een Noach in vroeger dagen. Wij zullen, zaaien, moge God de wasdom geven, zoodat ons werken vele en goede vruchten zal afwerpen, is de wensch en bede

Van de Zusters-Zendelingen
der Rotterdamsche Conferentie.

De Profeten van de Heiligen der Laatste Dagen.

(*Vervolg van Blz. 8.*)

HEBER J. GRANT.

Een levende Profeet.

Door FRANK M. OPENSHAW.

Duizenden Heiligen der Laatste Dagen hebben reeds, door de gave des Heiligen Geestes, getuigenis gegeven van het feit dat Heber J. Grant, de zevende en tegenwoordige leider van onze kerk, Gods levende profeet is, op wien, door opvolging de mantel van den profeet Joseph nu rust. Hij was gekozen en bereid door den Heer om modern Israël vóór te gaan en te leiden in de paden van waarheid en gerechtigheid in deze bedeeeling des tijds. Hij werd 22 November 1856 te Salt Lake City geboren. President Grant is de eerste leider der Kerk, welke in Utah geboren werd. Hij had zijn jeugd onder de eerste nederzettingen van de Heiligen in de valleien doorgebracht. Door de vele opofferingen, welke hij maakte, werd het bijz. de aantrekkelijk karakter geschapen, dat nu zoozeer bewonderd wordt.

Toen hij nog maar een jongen was, werd zijn zending voorsp. in een patriarchale zegening door den geest van God. Het was geprofeteerd dat hij later een apostel der Kerk zou worden. Die profetie is letterlijk vervuld en hij heeft practisch zijn geheele leven gewijd aan het opbouwen van Christus Koninkrijk hier op aarde. Heel vroeg in zijn leven werden bekwaamheid en waardigheid in President Grant ontdekt en voor hij zijn vier-en-twintigste jaar bereikt had, werd hij geroepen tot de belangrijke positie van President van de Tooele Stake van Zion. Twee jaren later in 1882 werd hij, door openbaring aan President John Taylor, geroepen, terzijde gezet en verordineerd als een apostel. Kort na deze verordineering tot het apostelschap, vulde hij, vergezeld door andere broeders een uitgebreide zending onder de verschillende Indianen-stammen van de Vereenigde Staten en Mexico, hen de beginselen van het Evangelie uitleggende.

Terwijl hij daar in de eenzaamheid der wildernis was, communiceerde zijn ziel met den hemel en werd zijn getuigenis vergroot tot zulk een grootte, dat hij, zelfs met de welsprekendheid van zijn natuur, niet bij machte was zijn wetenschap ervan uit te putten. Zijn uitdrukkingen, wat betreft de heiligheid en waarheid ervan, zijn zoo sterk, dat ze de redenen zijn geweest om duizenden van ons volk te verheugen en te versterken.

Bijna drie jaar geleden werd hij president van den raad der twaalf apostelen en in het laatste gedeelte van 1918 verving hij onzen geliefden profeet Joseph F. Smith.

Heber J. Grant heeft door zijn leven laten zien zijn onzelfzuchtigheid

stoutmoedigheid en zijn toewijding aan de zaak van onzen Heiligen Vader. Zijn werken zijn altijd van het edelste gehalte geweest. Nimmer bleef hij in gebreke om de plichten te vervullen die van hem gevraagd werden en is door zijn broederen gekozen om verschillende belangrijke waardigheden te bekleeden. Eenigen der voornaamsten zijn, het brengen van het Evangelie in Japan en zijn presidentschap over de Europeesche zending, welke beiden hem eer en onderscheiding brachten voor hemzelf en het volk, dat hij vertegenwoordigde. Hij is in alle opzichten een vaderlandslievend, getrouw Amerikaan. Vrij van ijdelheid, bedrog en huichelarij, terwijl hij groote wijsheid en moed bezat, bereikte hij de tegenwoordige positie op de juiste wijze en door Hemelsche inspiratie.

President Grant is de werkelijke gids van Gods vergaderingen. Het was de getuigenis van onzen geëerden President Joseph F. Smith, juist even voor zijn dood, dat Heber J. Grant de juiste man was op zijn plaats. Wij willen voortgaan hem te ondersteunen als onzen Profeet, Ziener en Openbaarder, want hij is inderdaad de levende dienstknecht van den Heer, om zijn edel werk hier op aarde te verspreiden.

Ontslagen.

Ouderling Jacobus Berghuis, werd op Maandag den 24sten Nov. van zijnen arbeid als zending in de Nederlandsche zending ontslagen, om voorbereiding te maken voor het vertrek van hemzelf en familie naar Amerika. Ouderling Berghuis werd geroepen Zaterdag den 24sten Mei van dit jaar en arbeidde sinds dien in de Arnhemsche Conferentie, alwaar hij vele vrienden won. Wij wenschen Ouderling Berghuis en familie een voorspoedige en gezegende reis naar het Westen.

Overleden.

Te Rotterdam overleed Johanna Hendrika Grotepas. Het kind werd 7 Januari 1919 geboren en 2 Februari daarop volgend ingezegend door haar vader, Ouderling Leendert Grotepas. Engelsche ziekte was oorzaak van dit vroegtijdig heengaan.

Eveneens overleed aldaar en wel op 26 Dec. l.l. Zuster Aafje van Son. Zij werd geboren 5 Februari 1843. Zij werd gedoopt op 27 Januari 1897 en eveneens op dien datum bevestigd door Ouderling Wilhelmus J. de Brij. De overledene had een groote getuigenis van de waarheid van het Evangelie en was tot haar dood toe een getrouw lid der Kerk.

Te Schiedam overleed op 25 Dec. l.l. Zuster Maria van der Maarel. Zij werd geboren 21 Jan. 1905 en 21 April 1917 door Ouderling William Dalebout gedoopt en op denzelfden dag bevestigd door Ouderling Ariën van Roosendaal. Zuster Van der Maarel, hoewel jong heengegaan en na een langdurig lijden, ging met het bewustzijn dat haar sterven slechts gewin was.

Van over den Oceaan.

Geliefde Broeders en Zusters.

Van harte gelukkigewenscht in het nu begonnen nieuwe jaar. Moge allen, die werkzaam zijn in 's Heeren wijngaard, gezegend worden met een ruim deel van den Geest des Heeren en in het bijzonder is mijn wensch gericht tot de Rotterdamsche gemeente, waarmede ik zoo goed bekend ben, alsmede de omliggende gemeenten.

Mijn raad tot u allen is: Wees getrouw aan de wetten van het Evangelie, want dat zal u gelukkig maken in dit leven en eveneens in het toekomstige. Ik geef hierbij tevens mijn getuigenis, dat de Geest van het Evangelie mijn verstand heeft verlicht, mijn hart verblijdt, en mij kracht gegeven heeft om God te dienen. Daardoor was ik in staat de moeilijkheden, welke op mijn levenspad geplaatst waren, te doorstaan en te overwinnen.

Het eenige middel waardoor wij kunnen zalig worden, bestaat in het gehoorzaamheid betoonen aan het woord en de wetten van God. Ik getuig tot elkeen, dat God leeft en regeert, en dat door Zijn voorzienigheid mannen en vrouwen zijn verwekt geworden om Zijn Evangelie bekend te maken. Vooral Joseph Smith en de opvolgende profeten der Kerk, alsmede duizenden anderen, hebben door leven en werken daarvan blijk gegeven.

Moge de Heere ons allen zegenen met getrouwheid en wij gelukkig gevoelen omdat wij gehoor gaven van de blijde boodschap, waarvoor Christus Zijn leven liet, is, na vriendelijke groeten, de wensch en bede van

Uw Zuster in Christus,

Tooele City, 1 Januari 1920.

A. GERRITSEN.

INHOUD.

De Profeten van de Heiligen der Laatste Dagen	Blz. 1, 14
1 Januari 1920	" 9
Overleden	" 15
Ontslagen	" 15
Van over den Oceaan.	" 16

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 7B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—

Afzonderlijke nummers 15 cent.